

mak ve yükünün dokusuya gürdümek zordur ama, bu zorluğun üstesinden gelmiş bir öykü, okuyana edebiyattan başka hiç bir şeyin sağlayamayacağı özgül bir dünya sağlar.» (s. 180-181) Bu satırlarda, edebiyata karşıdan bakıp roman ya da hikâyeden genel sorular çakarın bir felsefeci tavırından çok, yazmak diye adalar. Dırgımızın pratik etkinliğinin sorularıyla yakından ilgili, bu etkinliğin kaygılarını, güçlüklerini paylaştırmış, yazarak eleştirmen tavrı gizli. Bazı çağdaş hikâyeçilerimizin eserlerini, uyandırdıkları koku çağrışmaları açısından betimleyinde gerçek bir yaratıcılık söz konusu:

«Kokunun kimyasını bulan öykücü Nezih Meric. Ovulmuş tahtaların arap sabunu, çocuklardan mis gibi hacı şakır, evlerden patlıcan-biber kızartması, soframardan taze doğranmış domates-hıyar, dereotuna kokusu gelir. Kadın eli değmiş öykülerdir. Yalnızlık çekirmezler.

«Öğuz Atay'ın kokuları kitap yılının biriktirdiği toz, meşin, mürrekkep, sepey kokularıdır. Hic yağırm yağırmaz, Kokularını yillardır. Kendi ister bunu. Ondurma ama olurur. Elhak has yazardır.

«Selim ileri naftalin kokar. Yüce gönüllüdür. Öyküsünü okurken kendi anılarında bulacağı tehassürlere, tehassülede feda edebilir. Bir hatira zevki vardır kederinde.

«Bekir Yıldız da denetlemez öykülerinin kokularını, ikinci sığarası, tezek, barut, kan, sanoyleşmek isteyince de makine yağı koktur. Kapalı yerde fazla dayanılmaz ona.

«Leyla Erbil de işin aromasını kaçırır. Ter... ter... ter. O tekil etmese de hemen ardından deodorant, Aqua Velva, lavanta kokusu duyarısız. Gusulun modası geçtiğinden olacak.»

Yaptığım olaylardan da anlaşılacağı gibi felsefeye eleştiri, düşüncelerde yaratıcılık arasında gidip gelen, bir yandan özgünlüğe ve zekâya, öte yandan beşinci bir kültüre ve dünya gör-

üşüne dayanan denemeleriyle ilginc bir yazar olduğunu kanıtlıyor Füsun Altık. Niçin Diyalogik' asıl bu yönyle değerlendirmek gereklidir.

NEDİM GÜRSEL

Vietnam - Kamboçya savaşın dünündeki devrimcilerin derinden sarstı ve üzüldü. İngiliz Komünist Partisi yayın organı olan Morning Star gazetesinde olayla ilgili bir haber sunuyoruz. Gazetenin sorumluluğu Kamboçya'da bulduyu, ayrıca herkesin kulagina gelen kıymı haberlerinden kaygı duyduğu anlaşılmıştır. Ama bütün bunlar, İki halkın kardeşliğinin sağlanması için biraray görüşmelerin başarıyla ulaşması perspektifiyeli, çok ilimi ve tarafsız kalma ya titizlik gösteren bir dile ile latılmıştır.

VIETNAM - KAMBOÇYA SINIR ANLAŞMAZLIĞI

Vietnam - Kamboçya sınırındaki kan dökümü, Hindicinin halkları emperyalist saldırının göçmenleri savaştırmıştır. Herkeste kaygı üydürdü.

Hindicinin uluslararası dostlarının özellikle endişelerinden nokta, sadece çatışmanın haldeki apaiçik keskinliği değil, bu çatışmanın şimdî açıklandıği üzere 1975 Mayıs'ının başlarında başlamış olduğu gerçeğidir. Söylediğimde görün bu tarihte Kamboçya kuvvetleri Vietnam adalarına saldırmıştı.

Bu tarih, Güney Vietnam'ın nihai kurtuluşundan sadece birkaç gün ve Phnom-Pen'deki Lon Nol kükla diktatörlüğünün söküşünden ancak üç hafta sonra tekabül etmektedir.

Aylar süren lögür ve sorumsuzca speküasyondan sonra Batı'daki yorumcular anlaşmazlığı sızmış için en küçük fırsatı bile kullanma telâş içindeyiderler.

Vietnam kuvvetlerinin Kamboçya'nın hâldeki liderlerini devirmek amacıyla Phnom-Pen'e

ilelediği, Kamboçya silahlı kuvvetlerinin dörtte birinin imha edildiği ileri sürüldü. Bu çatışmanın aslında Çin ile Sovyetler Birliği'nin aveliller düzeyindeki savaşın olduğunu iddia ettiler.

Reuter Raporu

Reuter ajansının geçen haftanın sonunda Bangkok'dan bildirdiğine göre: «Vietnamlıların büyük bir Kamboçya kentini alındıklarına ya da Phnom-Pen'i alma niyetlerinin göstergesi olmak üzere Mekong ırmağını geçtiklerine dair bir kanıt yoktur.»

Kamboçya ile Vietnam'ın dostları, çarpışmanın gerçekten son bulacağına ve İki tarafın Vietnam'dan gelen görüşme çağrısını önemle ele alacağına ummaktadır.

Savaştan yipranmış her iki ülkenin de en son ihtiyaci olan şey, sınırlar nedeniyle şiddetli çatışmadır.

Pekin'in Demokratik Kamboçya'nın Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti ile diplomatik ilişkilerini kestiği yolundaki bildirisine kadar her iki taraf da sınır çarpışmaları hakkında haberleri doğrulayan hiçbir açık ifadede bulunmamışlardır.

Resmi Vietnam yönetiminde Kamboçya ile ilişkilerin hayatı öneminden söz ediliyor. Vietnam Dışişleri Bakanı Nguyen Duy Trinh, Komünist Parti'nin 1976 sonlarında Hanoi'de düzenlenen dördüncü kongresinde söyleydi:

«Üç ülke (Vietnam, Laos ve Kamboçya) ulusal demokratik devrim aşamasında ortak düşünme karşılık her zaman yakın dayanıma ve güçbirliği ilişkilerinde bulundular. Birlikte savaşıp birlikte zaferle ulaşmalarıyla arasında anımlı bağlar gelişti. Yeni aşamada, tarafların bağımsızlığını, egemenlik ve toprak bütünlüğe karşılıklı saygı ile tam eşitlik ilkesini temel olarak bu özel önemdeki bağları korumak ve güçlendirme için çalışmayı kendimize hedef seçti.»

Uyuşmazlık

Yine de, Vietnam ile Kamboçya arasındaki sınırın şartlanması konusunda anlaşmazlık olduğundan zaman zaman söz edilmişti. Tıpkı Güney Çin Denizi'ndeki takımadalar (Paracel ve Spratley) üzerinde olan Vietnam - Çin anlaşmazlığına dair inildiği gibi.

Toplantı

1976 Nisan'ında İki Komünist Partinin merkez kurulları, İki taraf liderlerinin o yılın Haziran ayında toplantımasına karar verdi.

Mayıs başında Phnom-Pen'de yapılan hazırlık toplantıda henüz sürerken Kamboçya tarafından gelen istek üzerine dağıldı.

İki hafta boyunca bilirkişinde belirtildiğine göre toplantıda üç noktada anlaşmaya varılmıştır. Buna göre:

a) Çatışmadan kaçınmak ve dayanışmayı güçlendirmek için iki tarafın istediği net ve tutarlı olmasa da anti-emperyalist bir rol oynuyordu. Sihanuk özellikle 60'larda Güney Vietnam'daki kurtuluş hareketini koşulsuz desteklemiştir ve Vietnam ile Laos'a yönelik ABD saldırısına etkin olarak karşı çıktı.

b) Tüm çelişkiler dayanışma ve karşılıklı saygı ruhuyla çözülecekti,

c) Tüm çelişkileri araştırarak ve bir çözümü varmak üzere toplantıları bir İritibat kurulu oluşturulacaktı.

Bu anlaşma İşlerlik kazanmadı. Nitekim Vietnamlılar Kamboçya tarafının geçen yılın Nisan ayında çarpışmalarla yeniden başladığını belirtmekle birlikte Teng tarafı arasındaki sıcak mütadeleden hiç söz etmedi.

Gercekte, tarafalar arasında görüşmelerle başlanmıştır.

Fransız sömürge yönetimi altındayken Kamboçyalıların ne de Vietnamlıların sınır konusunda söyleyecekleri bir söz vardı.

60'ların ortalarında Saygon rejimi kurulduğunda sınır tartışması da başlıdı. Kamboçya toprağında Vietnamlılar, Vietnam toprağında Kamboçyalılar olduğu gibi, sınırın bölgüsü aynılık halikar da vardır.

Sınır üzerinde çelişen iddialar Pentagon ve Başkan Nixon tarafından 1968'de Kamboçya sınırının B-52'lerce gizlice bombardımanı olayını örtmek üzere perde olarak kullanıldı.

Carpışmaların 1975 Mayıs'ında başlamasından sonra aynı yılın Aralık ayına kadar kan dökülmüdü. Bu geçici yarışma döneminin, Temmuz sonlarında, Vietnam Komünist Partisi Le Duân'un başkanlığında Kamboçya'da ziyaret etti. Ortak bildir «Görüşülen sorunlar üzerinde tam bir fikir birliğine varıldı» söyleyordu.

İlyasa da, Kamboçya lideri açık toplantılarında yaptığı konuşmalarla bu konuya hiç değinmedi. Pol Pot, bununla birlikte, aynı ay içinde bir iki gerçeği açıkladı.

Kongre

27 Eylül'de Phnom-Pen'deki bir toplantıda kurtuluş savaşının devrinin —yakın zamana kadar odu duyulmayan ama aslında 1960 yılında 21 delegen katıldığı bir kongre ile gizlice kurulan Kamboçya Komünist Partisi tarafından yönetildiğini söyledi.

«Partımız 17 yıl boyunca varlığını açıkmadan varındı.»

Bu sırada Prens Norodom Sihanuk Kamboçya'nın yönetici olup her zaman net ve tutarlı olmasa da anti-emperyalist bir rol oynuyordu. Sihanuk özellikle 60'larda Güney Vietnam'daki kurtuluş hareketini koşulsuz desteklemiştir ve Vietnam ile Laos'a yönelik ABD saldırısına etkin olarak karşı çıktı.

Pol Pot ve yanında böylesine canlısı bir zamanda Sihanuk aleylekli asker kampanalarını başlıttılar.

Eylül söylevinde Pol Pot partinin 1960'dan başlayan Phnom-Pen'deki rejime karşı ekşisal bölgeleri Üs olarak alan bir mücadeleyle yonettigini açıkladı.

«Kentlerde daha çok nüfusun bulunduğu doğrudur ama güçümüz oralarla gørece zayıf ve düşmanımız parlamentosuyla, mahkemesyle, hiphishanesyle, polisi ve askeriyile güvenliğini sağlama almıştır. Düşmanın devletini oğu kentlerde siki sıkıya örülüdü ve farklı sınıfların varlığı, çeşitli karışıklıklar doğuyordu. 1967'de taşradaki koşular öyle olgunlaşmıştır ki Battambang ilinde Samlot'da silahlı ayaklanma patlak verdi. Parti merkez kurulu silahlı mücadele için henüz çağrıda bulunmuştur.»

Bu çağrı ertesi yıl yapıldı.

Pol Pot —CIA tarafından arakanan Lon Nol döberesinin olduğunu ve ABD ve Saygon kuvvet-

lerinin Güney Vietnam kurtuluş kuvvetlerini yoketme bahanesiyle Kambocya topraklarına girdiği— 1970 yılını kadar kuvvetlerinin 4.000 asker ile 50.000 gerriliyi bulduğunu söyledi.

Celişkiler

Pol Pot, Lon Nol rejiminin yenilgiye uğratmasından sonra duruma dönerek şunları söyledi: «Yeni toplumumuzda hayat ve ölüm ve uluslararası tepkinin ve emperyalizmin karantika gizlenen ve devrimi yayıtmaya çalışan her çiçetten ajanlarla antagonist çelişmeler vardır. Ancak bunlar ülke nüfusunun sadecce yüzde bir ya da ikisini oluşturmaktadır.»

Pol Pot, Pekin ziyaretinin sonlarında yaptığı bir basın toplantısında «aikin devrimci devlet iktidarı» başarıyla kurmalarındaki «en önemli etmenlerden birinin» «Phnom - Pen'de yaşayanların taşraya tahliyesi» olduğunu açıkladı.

«Buna zafer kazanılmazdan —yani 1975 Şubat'ından— önce karar verilmişti. Cenkü her türülü casusluk örgütünü ezmeksizin, devrimci rejimi korumaya gitcümüzün yetmeyeceğini biliyoruk. 1976 ve 77'deki mücadelelerde bakarak düşmanın ülkemizdeki gizli ajan ağının kitlesel ve karmaşık olduğunu söyleyebiliriz.»

Bu sözler, «nüfusun yüzde biri - ikisi» söyleye açık bir çelişki oluşturuyordu.

Kıymızlar

Kitesel tahliye süreci başladığından beri özgür Kambocya'nın dostları kayıtsız kalamıyorlar şekilde sürekli olarak kıyma ve öldürme haberleri almaktadır.

Vietnam Başbakanı Pham Van Dong bu ayın dördüncü yıldızlan bir görüşmede söyle dedi: «17 Nisan 1975 zaferinden hemen sonra Kambocya yetkilileri Vietnam uluslararası bir davalanmış, binlercesini öldürmüştür.»

Şimdi Vietnam'ın sınır bölgelerini dolaşan ziyaretçilerden

son birkaç ay içinde Kambocya kuvvetleri tarafından tümüyle kırıma uğratılan köylerle ilgili haberler alınmaktadır.

Carpışmaların darduğu haber, Hindicini halklarının düşmanları dışında herkesin memnuniyla karşılaşacaktır. Umarım görüşmeler bir an önce başlasın.

James Clarke
Morning Star, 16 Ocak 1978
Çeviren Tarık Günerşel

Sosyalizmde demokrasi sorunu ve dolayısıyla sosyalizmde muhalifetin hoşgörü sorunu («farklı düşününebilme» hakkını) epey bir süredir savunmaktadır. Stalin'ın oranla çok daha az şiddetle başvurmakla tanınan Mao'nun Çin'de birlikte ile ilgili bir haber yaramıyoruz gibi. Ceng Cao-lin 1952'de girmiş hapse. Bugün, 1978'de, eger hâlâ ölümdediyse, genel hapse. Sucu, «Trotkist» bir Komünist olmak, Biz Türkî yeli devrimciler ki, hepimiz en iyimiz «bizim düşümüzdeki» örgütü, grubu v.b. göre «revizyonist», «opportunist», «karşıdevrimci» veya «anti-komünist» iz. «Farklı düşünme hakkı» üstünde herhalde bir hayli düşünmeliyiz.

CENG CAO-LIN'E NE OLDU?

Başkan Mao bir zamanlar, çok fazla karşı devrimci öldürmek doğru değildir, demiştir. «Örnek olsun diye birlikte tanesi yeter.» Büyük kısmını «kendilerini üretim sürecinde yenileşirsinler diye» hapse sokmak gerekiydi. İdam edildiği, Pekin'de ve öbür Çin şehirlerinin caddelerinde anons edilen her «karşı devrimci» ile birlikte pek çoklarının da zaten kalabalık olan hapisone nüfusunu artırırmak üzere içeri girdiği kesitlendi.

Hapisteki «Çin devletinin düşmanlarının en kimdir» belki de Ceng Cao-lin'dir. Çin Komünist Partisi'nin kurucularından ve Çin Trotskist Hareketinin önde-

gülerinden olan Ceng, 22 Aralık 1952 gecesinde Çin Komünist güvenlik kuvvetleri tarafından ülkeye çapında gerçekleştirilen bir toplantıda operasyonunda İki üç yüz Trotskist ve sempatizanları ile birlikte tutuklanmıştır. Çin'in bugünkü liderlerinden birinin eski bir arkadaşı olan Ceng, hapse girişinin 25'inci yıldönümüne ulaştı.

Ceng'in politika hayatı Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra Paris'te başladı. Place d'Italie' nin yakınındaki küçük bir otelde kendisiyle birlikte bir avuç Çinli mülteciler, ÇKP'nin yeni Fransa sekşiyerinin faaliyetlerini planlamak üzere düzenledi.

İçeride, ilerde ölümüne kadar Mao'dan sonra ikinci adam olacak olan Cu En-lay, şimdiki üçlü yönetimini itibarı iki kez iade edilmiş üyesi Teng Hsiao-ping, daha sonra Pekin'de Dışişleri Bakanlığı yapacak olan Cen Yi ve Halk Cumhuriyeti'nin genel hapse. Sucu, «Trotkist» bir Komünist olmak, Biz Türkî yeli devrimciler ki, hepimiz en iyimiz «bizim düşümüzdeki» örgütü, grubu v.b. göre «revizyonist», «opportunist», «karşıdevrimci» veya «anti-komünist» iz. «Farklı düşünme hakkı» üstünde herhalde bir hayli düşünmeliyiz.

1901 yılında doğan Ceng, 19 yaşında işçi-öğrenci olarak Fransa'ya gitti. 1923'de Doğu Emevcileri Üniversitesi'nde okumak üzere Moskova'ya giden ilk Çinliler arasındaydı. 1924'de Çin'e döndü ve Parti Propaganda Bürosu sekreteri ve partinin yaygın etkiye sahip hafiflik dergisinin yardımçı editörü oldu.

1920 ve 30'larda çeviri, ülkelerini modernleştirmek ve dönüştürmek için Batılı düşünceleri özümlemek isteyen genç aydınları hitap ettiği için Çin devletiyat dünyasının çok önemli bir dalıdır. Ceng dil alanında yetenekleriyle ün saldı. Ana dili Çince'den başka Fransızca, Almanca, İngilizce ve Rusçayı söylemeye başlamıştır.

Komünist hareket içinde parti yoğunlarına katkıda bulunan bir yazar ve çevirmen olarak saygın kazandı. Bukharin'in Komünizmin ABC'si adlı eseri onun çevirisinde bir kusat Çin devrimcisinin başvurduğu standart —ve çoğu zaman birincilik— Marksist metin oldu.

1927 devriminin yenilgisinden sonra partinin başıca gazetesi olan Bolşevik'in baş-editör'ü olarak Şanghay'da yeraltı faaliyetinde bulundu. 1929 yılında, Çin Komünizminin kurucusu Cen Tu-hsiu ve başka önemli liderlerle birlikte, Trotskist olduğu için partiden atıldı.

1931'de ÇKP'nin Sol Muhalefet Merkez Komitesi'ne seçildi. Ama aynı yılın 24 Mayıs'ında Kuomintang siyasi polisi tarafından tutuklandı ve 15 yıl hapse mahkum edildi. Yedi yıl sonra Japon savaşının patlak vermesi üzerine ilan edilen genel ofis hapisten çıktı.

Ve Şanghay'a döndü. Bir yandan edebî faaliyetini sürdürürken anti-Japon yeraltı direniş hareketinde yer aldı. Birçok Marksist motri Cinçeo'ye, ve aralarında Cen Tu-hsiu'nun biyografisi ile Cin reformist hareketinin tarihi de bulunduğu başka tarihi teorik çalışmalarını tamamladı. Üç Yolculuk Diyalogu başlıklı bir de roman yazdı.

1949 yılında, Çin Trotskist hareketindeki bir bölünmeden sonra, Ceng Uluslararası İşçi Partisi'nin önderi oldu. Halk Cumhuriyeti'nin kurulmasından sonra politik faaliyetine devam etmek üzere ülkesinde kalmayı seçti. Hükümetteki eski dostları kendisiyle Paris'den tarihan etkili Komünist lider Li Wei-han aracılığıyla Ceng ile ilişki kurup onu kendileryle ulaşmaya çalışırdılar. Reddetti ve kısa bir süre sonra tutuklandı.

1952 yılında hapse atılan erkeklerin ve kadınların kaderleri hakkında hiçbir kayıt yoktur.

Disavrya sizdirilen en güvenilir haber Ceng Cao-lin ile karıştı. Wu Cing-chen hakkındadır. Wu 1957 yılında hapisten çıkarıldı. Hapisten çıkarıldığından bacakları felç olmuştu. Kendisinden en son 1974'de haber alınan Ceng ise o sıralar hâli Şanghay'daydı.

Mao sonrası: liderler, «Dörtlü Çete» döneminde sosyalist yassılığın ve demokratik hakların baskida tutulmasını lanetleyerek Çin'de geniş bir kamuoyu desteği sağlamışlardır ve siyasete

denetimde gevşeme olacağını söylemiştir.

Teng'in etkisinin en çok ağır bastığı 1975 yılında Pekin hükümeti ciddi bir of karısıyla resmen «kuomintang savaş suçuları» olarak nitelenen yüzlerce kişiye vatandaşlık hakkı tanıtıldı.

Teng'in yumuşaklığını eski yoldaşı Ceng Cao-lin'in de söz konusu olacak mı? Şimdi yetişmelerinde olan Ceng kendisinden en son haber alındığı 1974 yılından bu yana ölümde olabilir. O zaman, arkadaşları bu nu hiç öğrenebilecekler mi?

Greg Benton
The Guardian, 9 Kasım 1977
Çeviren Tarık Günerşel

New Left Review Yazı kürsülarından Fred Halliday geçtiğimiz yıllarda Etyopya'da bulunmuştur. Orada gördüklerini ilete daha uzun bir inceleme haline getirmesi bekleniyor. Şimdi, Times gazetesine verdiği kısa haber aktarıyoruz. Halliday de, Etyopya'da olup bitenlere Batılı devrimcilerin yeteri duygusalı yaklaştığı kanısından olanlardan.

DERG HÜKÜMETİ ASKERİ BİR ÇÖZÜMNE NEDEN HÂLÂ İHTİYAC DUYUYOR?

Adis Ababa'nın bugün bile Churchill Caddesi diye anılan, eski sürüleriyle ve dilencilerin trofisi altüst ettiği ana caddeindeki pankartlar «Ya Devrimci Etyopya ya Ölüm» sloganını sergileyerek halkı, daha önce Italyanları attıkları gibi bugün de yabancı istilacıları ülkeyeden atmayı çağırıyor.

Bugünkü «istilacılar», Ogaden'deki Somaliiller ve kuzeyde Eritreileri desteklemekle suçlanan Arap devletleri. Öte yandan Adis Ababa'da konuşduğumuz resmi yetkililerin tümü Derg'in, yanı şimdiki hükümetin, Etyopya'nın toprak bütünlüğünü sağlamak konusundaki kararlılıklarını en küçük kuşkuya yer bırakmayacak şekilde berittiler.

Kapsamı sınırlı tanımlanmış olan «bölgelerin özgürlüğü» hakkı gerek Eritreilere gerekse Ogaden'de yaşayan Sömali'lere sunulmuş bulunuyor. Ne var ki Etyopya içindeki ulusal hakların bu tanınma şekli bu bölgelerin Etyopya'dan ayrılmalarını önler.

Bütün göstergeler önmüzdeleri iki üç ay içinde Ogaden'deki Sömürge kuvvetlerine karşı büyük bir saldırının başlatılacağı yönünde.

Sömürge ise yapılan tahminlere göre geçen baharı ilk saldırısında silahlılarının ve askerlerinin %70'ini savaşphinxâna yayarılmıştır ve teçhizatı gerekince takviye edilmiş değildir. Bunun oksinesi, Etyopya yoğun bir ulaşım sonucu güçlü Rus teçhizatıyla —Antonov 22'lerle— donatılmış bulunmaktadır.

Etyopya Dışişleri Bakanı Alibey Dr. Feleke Gedje-Giorgis bize Sömürge kuvvetleri Etyopya sınırları içinde kaldığı ve Sömürge hükümeti Ogaden üzerindeki taleblinden vazgeçmediği sürece kates-kes ve müzakerelerin söz konusu olmayacağı belirtti. Dışişleri Bakanı ayrıca Etyopya'nın birtakım Batılı gözlemcilerin korktuğu gibi Sömürge sınırlarını aşmayacağını ve Bergama'ya denize uzanmayacağı özlükle vurguladı.

Etyopya silahlı kuvvetlerinin yeni Rus teçhizatını kullanmayı öğrenmesi için belli bir zamanı ihtiyacı vardır ve bilindiği kadariyla Ruslar Etyopya kuvvetlerinin yeteri olgunluğa erişmeden bir karşı saldırıya engellemektedir.

Ama Rus yetkilileri bize Ogaden'deki durumu değiştirmekte kararlı olduklarını belirttiler. Ruslar Sömürge'lilerin Ogaden'e girmesinden bir derecede kadar kendilerinin sorumluluğunu kabul ediyorlar. Gerçekten de sadece Sömürge'lilerin silahlandırmakla kalmamışlar, Etyopya'ya herhangi bir Somali saldırısını önlerecekleri konusunda tömür etmişlerdi. Bu güvence üzerine Etyopya ordusu esas kuvvetlerini o bölgeden çekmiş